

Edu de două ori în septembrie

Joi si Dimineață.

Peticia petru Austria:

pe anu întregu . . . 10 R. v. a.

+ Junctate de anu . . . 5 R. v. a.

+ trei luni . . . . . 3 R. v. a.

+ patru luni . . . . . 5 R. v. a.

+ cinci luni . . . . . 7 R. v. a.

+ șase luni . . . . . 9 R. v. a.

Peticia României și Străinătății

pe anu întregu . . . . . 14 R. v. a.

+ Junctate de anu . . . . . 7 R. v. a.

+ trei luni . . . . . 3 R. v. a.

CONCORDIA.

DIURNALU POLITICU SI LITERARIU.

REVISTA POLITICA.

Pesta 31, mart 12, apr. 1865.

Faimele despre retragere lui Drouyn de Lhuys la ministeriu și încloceau lui cu Thouvenel, paru a fi grabile, său respondite cu intenționala de a însulă spăina amicilor poterii care vor săptămână a sântului parinte, caru încucosat în cabinetu unu barbat cu Thouvenel, cunoșteau în lumea largă despre semnișminte lui caldăruri pentru Italia. Seirile mai noie nu spunu ca încredințare că românești lui Drouyn la ministeriu aterna de la reisarea ministrului încredințat lui Persigny, pre care Imperatul Napoleon Pa trimis la Roma, ca în numele guvernului francez să declară curții romane cincă: Franția va lasă în Roma standardul seu și una garnizoña la Vaticano, rea în Catata-Vechia va susține două nați de reșebă; standardul Francei va însemna Roma însă-si, elu va reprezenta ocupațiunea morale a Romei, și va fi d'ajunsu pentru a însuflare respectul Italiei... — Persigny avă pana acă o conferință la Roma, în care luara parte optu cardinali, și precum se specrează, curându-se și primiști de sântului parinte. Cu tăcute aceste, rezultatul și duluri. Persigny ușor va poăt aduce de responsu unu alu duiole non possumus, ceea ce n'ară caușnică o suprindere, căci și tradiționale politice curiei romane de a nu cede nici unei imbarări, veri-cătu de favorituri pentru, ea, în față unui pericol mare. O politica inițiată va poăt conserva înse mire, astă de se vorde, perde, indără vorbi și incisivitate de a le rapacă... —

Ost. P. primește din Roma încunoscătorie că municipalitatea română și-a dat demisiunea, și cum multi ofițeri însimnări ministrul de reșebă alu Merode retragerea lor din serviciu. Aceste sunt totu atâta dovezi că este de la caruția statului romană e în stare slabă, și au menținută a se frange de nu se va repăra.

Cestuiu principatelor Schleswig-Holstein deș triugnătoare forte iei colii ni arătu totu-e căte unu momentu demn de însemnatu. Ministerul de reșebă alu Prussia dlu de Roen fece declarără în carceră reprezentanților că Prussia posiede acum's porturile de Holstein, și le va tine. A fostu o urmare că astă declarără se face o sensație rea, mai ales la Viena de aceea cabinetul imperialu și ceru deschidere, dar nu prin reclamație, nici prin altu pasiu oficialu, ei și modu confidențialu. Totu în asenme modu dlu de Bismarck respuse că cuvințelor dlu Roen s'au d'importanță e ce nu le au. Prussia recunoscă că Austria e compoște în Prusse principale, dar astă nu impedește ca guvernul prusesc să poăt face despărțeștiunea necesarie pentru regulare relațiunii acelor principale către Vastlile.

Diurnalele franceze încă vorbește despre cestuiu principatelor rupte de la Dania. „Constit.” analizându sântuști d'ur uremă a senatului confederatiunei arăta că 27 de milioane de nemți sunt pentru și numai 18 contra principalei d'Augustenburg, și urmă Germania's întreaga doarese nedependenti principatelor Schleswig-Holstein. „Mem. dipl.” crede că Prussia, după ce a evitat ce vr'e confederațiu, va mai mari ocupuația în principale cu 20,000 de bărbati.

De candu senatul imp. are feriele Pasciori, diurnalista se ocupă de vorbește din Schmerling de la 31.martiu, ce o reproducemusu noi. „Botsch.” arăta că dieta Ung' rie face purure condițiuni ca și ea să nu se guverneze după modulu celor late provinție, și temea de patentele unilaterale. „Pesti N.” comentăști numita vorbire în doi artici, d'in cari estramagia urmatrice: „E lucru de mirat că diurnalele de Viena portă în gura ideea „unitatei imperiului” dac' neicandu nu li venit în minte a scrută că dreu cum fă cu putința ea în de-

cursu de trei sute de ani, esfandu dualismulu, Austria's să poăt o rolă respectabilă de potere mare. Altmîntre dualismul n'a fostu numai o ideea, ci o faptă esistintă, ce a suferit multe vinovări și esamene în decursu de secole.”

Ce potemu noi Români acceptă de la dualismu, să spusu adesea în coloane ac-sti diurnalul.

Cu referinția la dominiu din Blasius se scrisera multe în acestu diurnal, cugentiamu n'a fi de prisou a reproduce după „Gaz. Transilv.” următoarele:

Capacarea mosicii sănă a Dominului din Blasius.

(Dupa Petru Maior in prescurtare.)

Inocente Clain, îndată cum s'au asiedisau în seauu, adeca in anul 1732 cu ferbințe cerere începă a lueră la imperatul Carol I cu dusa cupoțe legă grecoecă și după cum au poftită si Papa, și se face o monastire, în carea si elu se săiedă, și calugarii cei cu a-si fi luri sprijori ajutoriu în locu canonicu si de capitulu, si unde si tinerii se potă investiști credință si carte, ca să éas parcheli de legea grecoecă bine intocmită intru cucerisă si în care. După a caruia cerere intru aceea-lu si anu, cum spune Chrișovul celu pentru moștă cea de la Blasius duci, carele acă*) lu descriemtu totu, milostivul imperatru s'au plecatu, ca se facea nu numai carte pentru locuinții Archiereului, carea eră mai naintă fagăduita, ci si monastire pentru cimbul a făntu'le lui Vastlile.

Spre care sfarsitul au fostu renduitu întru alta mosă fisicușisa midilucră. Că după aceea afundau se atu dominiu, adeca celu de la Blasius în Varmeghi's Belgardeanu, și au marginiști imperatru a da acestu dominiu în locu celui de la Gherla, și în locuul mosicii cei de la Sambat' de dico, care pana acum se tenuose episcopul Fagarasiului, pentru că era' eră mai inconvintuită spre a intemperiști episopul Fagarasiului si monastirea cea pentru calugari.

De unde in invoreia Papii se face schimbău: imperatul lui de la disula episcopu moșa' cea de la Gherla si cea de la Sambat' de dico (distr. Fagarasi), alu caroru venitul se socotă pru anu în trei mii de florini, și episopul ce deține dominiumul celu de la Blasius, cu astă, ca fiendet venitul, acestuia după soțotul camărașca este pe anu siiese mii: trei mii, săi dimetteat venitul d'tru acestu domuin se fă alu episopului, era' dimetteata alu monastirii săi cu calugariilor, cum pre largu se scrie in Chrișovu."

„De ora ce imperatul Carolu alu siiese

apriatu spune intru acestea literă fundaționale ale episopicii Fagarasiului: cumca Bannu-mulu celu în districtul Fagarasiului si Dominiștilor Gherelor în Varmeghi Soloncului din Ianușu insu (n' Leopoldu) in anul 1716 Ianușu darură episopulicei Fagarasiului, si ha' de denominatia episopicei acușata a Fagarasiului astă antău si antău o sau altă si o au-datu, nu moi pecu destulul mișc de negreșis Vladicii Ioanu Bobu, en carea incasintările sa en căruiră clirul seu in anul 1808 1 iulie din Blasius, unde se tiene ioniala laundatoru lițare fundaționale, pentru ridicare capitalului data, intru acestu obigiu si incepă: „Intre voinicie a pomenește In. Imperator Leopold I din anătău, facundu-i-se mila de statul besericosun alu nostru, cu impreună intelectegea marilor statuști din Marele Principatu al Ardăduilui parintescos săi milostivita a învestită si acăsta a nôstra episopicii a Fagarasiului cu bunumuri

*) Nel d'acu' cestiu ciorba și literă donaționalelor voinică mai în diuun numai neech puncto si pasare, care sunt de natură de la unu partea de proprietate a episopicii si a monastirii săi secolilor.

G. B.

Promulgatorul face la Ti-pagină: „Carta Carolina a străzii de la Tisza, Neamț, districtele a Reichenbergului, Stranskă, Suceava și Suceava (Zicheraszka), în care se stabilește o nouă administrare sotorelor cu privire admi-

strativa, mediește, etc. —

Reședința se înfrunta cu coperțile publicaților românești și vorbește:

„Cum se vede din vorbele Chrișovului

acestia, numai in dilele vladicului Clain, nu mai nainte, său miscațu lucrul acela că ea se do-

bendea episcopul românului Dominiștilor Blasius."

Mai sus laudatul Chrișovul, celu pentru

intemperiști episopicii Fagarasiului și a mona-

stirii calugariilor din Blasius, la alu doilea

anu după datul lui, adeca in anul 1739 in Ianușu lui Main, s'au cestu in Soborul lui Mire, ce fu adunat in Curtea Blasiusului, cu mare bucuria a clerului, carele să fagăduiti,

cei si elu, macara in grile incunguri este,

va ajuta la facerea disă monastrii. In biserica

monastirii Blasiusului anătia sună slăgitu liturgie in anul 1766 sfintindu-se de Vladica Atanase Rednicu.”

— Diplom'a de donație sunătoare pentru dominiul Blasiusului de la împăratul Romanilor, rege alu Ungariei si principe al Transilvaniei, publicata la Petru Maior, întrăga pe siese fetie cu tiparul decesu, prenun-

țind prefacerile prin care trecuse panu atunci

Bisericii ortodoxea românește de legea resarătilor, încependu dela anu, 1693 inçine, vorbindu

pe largu despre modulu schimbării miscioril memorare mai in susu, cum si despre planul, infinitarui unei monastiri aca residintia-

si totodată ca sedă (in quo — monasterio —

— juventu in fide et litteris instru, indeq; ido-

ni in pietate et doctrina bene instructi, etc.)

apoi numerindu cele 7 comune din comitatul Albei de dico, cum si partile din astă, si

comune ale comit. Cetății de balta, din care

totu consta dominiul Blasiusului, străndu că

cameră curții, adeca cum am dieci astă, mi-

nisterială de finante a pretinut venitul anualu din acel dominiu la siese mii filio-

ri (banii de stanici), in p. 2 incihe in formula;

benejicii conferenda celestea et resigna et dan-

duximus etc. — In pp. 3, 4 et 5 împăratul

face împărțili, curata inter veniturile episop-

ului si alu monastirii taianu sumă de 6 mil

drupă in dousu, specificandu ince obiectele astăi

pentru a face parte cea, din ce ar se și

traga cele trei mi flori. Deci

Episcopulu (acum metropolitul) are se

prinimica veniturie; din sfadofările cultivate

prin bogă, din casciume, din taxe de basi-

si de natuali, din nob' de la Manastire, cum

suntre diuematate din astă si pacuni

(punctu 3). — Cei unsprezece monachi, două se-

ministrari in Blasius si trei in Rom'a au se și

traga veniturile din tōte dieciu eleo căte

sună din astă monastiru integră, apoi li se mai

vino bori si morile de la Blasius si Petrisalub (Petreni), fenu, dimmetate tăci'a de la cinci

dieci si siepte famili' degeneasici si din astă

panu' de vite de la Tur. Despre aceste tōte la

punct 4, dice diplom'a: „et illa irrevocabiliter

confiderimus, ut preventu' alu bispiculibus

separatum ab ipsa Monachis administrator, et ex eodem tam hys monachis quam alumni

subsistere possint etc.” — Lumea se făcu inca-

trebuie să se de monastirii din dominiu in-

trezug (punctu 5). — Monachit să-si alba si

stirele, carierile, granariele separate de ale episo-

palui (punctu 10*).

G. B.

Presintele si venitorinul Selaginului.

Nu este vr'una comitatul său altu tenuen-

locuit de nr-despre cere publicațies ar sei

atâta de putinu, ca despre Selagin. Caus'a e

simpla, pentru mări naturalitatea nu e

mai putinu stîrnă, ca la noi. Inteligintii d'in

alte tenuenri se întreco in fatu naturali, era

Selagin în indefensiu.

* Dacă d'acu' cestiu ciorba și literă donaționalelor voin-

ică sună în diuun numai neech puncto si pasare, care sunt de

natura de la unu partea de proprietate a episcopicii si a mona-

stirii secolilor.

G. B.

Ajude poporului rna are a se luptă cu multe pede aruncate ei de vecini, pentru Selegiu însă, acesta motivu n'are validate, căci poporul rna și atât de numerosă, cătu față cu ea mai că despară celelalte națiunati. Unu tenuu într-aceste cercușuri ar' potă avu unu prezinte frumosu, din care să potem conchide la unu venitoru strălucesc. Dar' doare. Preștele nostru e triste, și de acea' venitorul ni lu potem inchipui numai infiutoru. Nici generația juna nu e speranță cu ea poă vîndesc acestu reu, căci Salaginu abăi a 30 teneri la gimnasia și 3 insă la drepturi. Ce diferență dacsă privim la vecinii Satu-mareni care de sunt mai putini și mai meseceati en unguri, au totu și 14 teneri la drepturi. — Scolele poporale esteau și ele de nume, ca pe aiurea.

On. publicul ceteritoru si-va potă inchipui că intre astu-felul de cercușuri triste nici eă potă fi vorba despre egaleșe inadreptate a limbi ce nu le oficialelor juridico-politice.

Cine este caușă tuturor acestor reie? — Poporul? Ba' că-nu s'a audita inca vrumanu casu unde poporul rna nu se fi ascultat de inteligenția sa, să-eră-să ca după modestă mea parere — e de vina la acesta indefensabilu, și la tôte reiele ce se nascute din elu, lo fac exceptiuni de unii putini, dar cred, că majoritatea ei nu se va potă seusa, încrese seusa, daca crede că e cu potență.

Orsiova, 26, mariu 1865.

Pr. Sfintei Domnule Redactore!

In interesul publicistică române nu Episcopu și a impărătești noastre următoare:

Pr. Sfintei Sa metropolitului Andrei, prin o scrisoare adresata către D. Colonelul capulu Regimentului Romano-Banatian Eugeniu de Viletiu, aduce multumirea pentru integraties ce-lu caracteris, et în temparile d'in urme ale transișilor dreptișorii suntu nôstre Béatrice a deliberații poporului militar, a-si exprime dorința sa făra a suferi alte instanții, înphimindu eu acăsta, sacra voiația a augustului nostru Monarcu.

Contribuția în granitia de si me este mare en alătura, totu-si în anul curintu se săde cu mare greutate d'ın partea autorităților; caușă este că en comersiul au amotrit cu totuști în granitia, si locuitorii n'au unde a-si desface produpile.

F O I S I O R A .

Despre însemnătăția refrenului de o „Lore Domne“ d'in colindele române, despore temputi ivirii și despre însemnătăția lor*).

Pr. monarhie adusare!

Cea arătuit, tempu indulgăntu, d'ina saftala și d'ina tina' inimă' noastră, săcănum înființata si pasu în lucru! Salată iu ea cui mai via' husea, si cu mai adâncă mulădemie prima Societate literară în Bucovina! Scopula ei trelase și se namă scopula tuturor madelenelor, ci chiar și tuturor patriciilor bisericeștori și bisericeștori. Si ce scopu mai lonțu potă s'âlă Societatea noastră, deșăta 'lastica, culturi naționale, întârzie, sprijinăre și devolvișor și? Acușă scopul înflamătorul, vocea astă-di, și cuvenitul deosebii însemnătății refrenului cunoscute din colindele noastre, si repetu în mai multe verăunii* după șic-caro siru, aduce despore: „O Lore Domne“ precum si despore împăratul iocelodori la România si despore însemnătăția lor.

Ce însemnătăția refren de o „Lore Domne“?

Româniu și nemitoritorii. Sinai nu spune în cronică sa la anul 275 următorile: „Bine au lucratu, așa ren imperatatorul Aurelian, canu la lutu legișole, si ua parte a coloniei d'ina Craciun cu vecinii si le-au asediata în cca noză, ... cu na am de a diec; și acătă o însemnătăț, că Români uic de-a stangă! Deasă, mai veriu cel d'ina Ardealu, pana astă-dă de posescere pre imperatatoru Aurelianu, cantandu en ghe: Hai Leron Domne, aduce: Hai Aurelianu Domne! candu colinda la Craciun.“

* Acușă însemnătății refren de cărăraticea: „Hai Leron Domne! Hai Leron Domne! Leron Domne! Leron Domne!“ Leron, în ceteră domnul! Leron Domne! Leron Domne! Leron, în ceteră domnul! Leron Domne!“

** Acușă versuri de refren sunte cărăraticea: „Hai Leron Domne! Hai Leron Domne! Leron Domne! Leron Domne!“ Leron, în ceteră domnul! Leron Domne! Leron Domne! Leron, în ceteră domnul! Leron Domne!“

De candu cu înființarea mitropoliei naționali, preșul administratoru din Orsiova au înființat în servitul bisericeșeu a întrebunțiat limbă slaviana, — străină, si neconoscuta comunită, precum nici sancti sale! — caușă este pentru că parintel crede că Regimentul Romanului va ramânu și ca panu acum sub jurisdicția băs, a fratilor Serbi, si cu chipul acestuia voioze în Orsiova unde poporul nu e preșope, a se esere pentru tentațile sănseale sale vîntorie!!!

Vechia capela gr. res. din bâile Mehadiei facuta de vecină comună Peceasca, fiind situată în rayonul unde s'au urcătu acum oice edificiile mariet in folosul cercetătorilor, si, în local, care-a acum se va forma una gradina urmându derămaru și, s'au construitu cu spesile eraziilor allă mai solida si cu o formă mai modernă, cu o mică distanță de cea vechia — cu o singură erie numai că este mai mică ca cea lata — totuși ornamentele ce s'au transu totu de către statu pentru înfrumusețare ei, merită totu laudă! și fiind tôte obiectele de argintu de China, ba celo mai mică de argintu curat, putinește bescere potă se mandrasca că au astu-felul de obiecte luate cu atâta artă si soliditate.

Santele serbare, vo foștesu a petrește cu bucuria si fericeire! Vas. P. *

Protocolul

Siedințe a II. a Adunarei generale, tenua d'in partea Asociației naționale în Aradu pentru cultura si conversarea poporului român: in Aradu vecinu în sala comitătene la 2^a optove 1864.

(Ishaiile.)

Nr. 22.

Dreptorul secundar, Sigismundu Viitoru Popoviciu desfașurându gremientele cu care Dreptineanu avea de a se lăpu în primul său perioadă, — vorbea adunarei generali — d'inx parte dreptinean, pentru încrederile de pana aci, militante, si, dechiară rezemane corporal dreptinean: în urma carex*, adunare generală votându recomandarea Dreptineanu raportat, pentru portarea sarcinii Dreptorului, — păsindu la alegeru nouă a membrilor dreptinean conform §. 7. din statute loru si ca totalitatea vîrstelor face urmatoră alegeră:

*) Multumita și fericeirea impreună.

R. d.

Asădării societătii, că acușu refrenu ar' încapă pre imperatul Aurelian (270—276), si Româniu, colindându la Craciun si repetu adu refrenu, săr tangă, și au fostu lasti făra scuire, fără apărare in mană popoarelor varvare, ce incaperă a înzestrat in Dacia.

Stralcicul Petru Maioru în cartea sa despre incapelutu Romanului dice la pag. 25—26: „Acușă pr. strălucește imperatoru si barbatu ostiasu, Aurelianu, nascutu in Dacia si in Estropiu cu marelus Alessandru, si cu Iuliu Cease asemănăt, nici astă-di nu o uitătă la Români, enă canteletole sale, ce se diu în Inde, lu sunemec Leir, si Oleriu Domne...“ incaperă cu fete cu tarie un inviasu pre Goti, totu-si ... s'au desadesedătă a so mai tîrziu Dacia lungă imperatul Romanului, si lo laș*.

Dupa acușarii barbatilor vorbesco Georgia Selesceni in Ela's din Bravioiu pînă mîntu eto, din 1848. Nr. 3, despre pomenitul refrenu. Ela dice: „Oler, sau Aurelia Domne indipește pre imperatul Aurelianu, dea Veleru si Vesemus Domne pre imperatul Valerius.“ Dopez colindă in deobice dică, Selesceni, că in elu s'au pastratu orășii si cultul misterelor mitrice simbolul anului solaru, cu deun sănău s'au cantat la Romanu d're candu chiară si in Roma pe la ferestrele senatoarelor si ale patriciori, la carile s'au adusă mai apoi si din legendă nascării mantuitorilor*.

In urmă secolului vine apoi d. At. M. Marinieșcu si dice in „Colindă“ sale la pag. VII—VIII, Eclatulnăsua din colindă „Leru-mi“ etc. arata ca de degetul născutu Aurelia. Aurelii iște au fostu doi însă, Aureliu Titu Antoniu Pisila a domitut de la 138—161; d'ina Aurelia Marcus Antonius Filosoful de la 161—180. Cu cei si se impăteri romani si pe pamantul Daciei, unde suntemu astă-di nel toți Români, Domnură lor — dardă 42 de ani — se numește epoca Antoninilor, in care acesti imperatori romani — dintre toți domitori lunii — — a facut mai multu, pentru fericește poporului, si istoria i marturisesc că genul omeneascu nici candu a avut stare mai buna, ca in epoca acăsta, pentru ce si eu crește colindătoru si repausu in acesta tempu, cu atâtă mai

Dreptorul primar: d. Antoniu Meșini de Fani proprietaria mare.

Dreptorul secundar: Sigismundu Popoviciu aducătoru in Aradu.

Eșapeator: Florianu Varga vice-notarul de comitătă in Aradu.

Precceptor: Dr. Atanasiu Sandor protopresor de preparare in Aradu.

Eșapeator: Emanuelu Mistea jude la Trib. de comitătă in Aradu.

Fiscal: Lazaru Joneșcu advacatu in Aradu.

Bibliotecar: Ioane Bercianu protopresor-vitora gr. cat. in Aradu.

Membru dreptunghii:

Vincentiu Babosu coadjă Tabă reg. judecătoria in Pestă.

Ioane Ratia protopresor-vitora gr. res. in Aradu.

Ladislau Bogdanu asesoru cambiale in Aradu.

Filipu Pascu protopresor de comitătă in Lăgoaș.

Nicolae Philimonu advacatu in Aradu.

Ioane Popoviciu Descașanu advacatu in Aradu.

Ioane Moldovanu notar in Sambătaș.

Georgiu Fogaray proprietar in Lipova.

Dr. Josifu Hodosu vicecomite primar in Comitatul Zarandă.

Dr. Aureliu Maniu advacatu in Lugoj.

Josifu Romanu vice-comite III, in Comitatul Bihării.

Parteniu Cozma advacatu in Boiușu.

Alegerea Dreptorului primar se va face cu noștei Institutu Consiliu Lecționator Regesc pre calces sa; — era alegerea notarului dreptinean, nu păsorii aprobare mai înaintă a modificările statutelor determinate sub Nrua prot. 21. Et. II, si incidența Dreptinean, — de oră cu prezentă modificării, de pe postul notarie să legăt o românatice banale, si preste totu dreptul restăruind acestui notaristă si predat Dreptineanu.

Nr. 23.

Totu din partea comisieișii de sub Nr. 7, in privința a societății Dreptineanu de pe restuplă de la pag. 1^a 1863 pana 2^a 1864, optove 1864. Domnul Julianu Janulescu in referatele raportare, cumea societate Dreptinean de pe restuplă amintita de după casa face.

Precepitul in val. aust. . . . . 2010 fl 5 cr. Erogatiunile . . . . . 2996 fl. 5 cr.

si remanu in bani gata una restu de 14 fl. —

tare, eu cătu ambii imperatori apară a fi unu spirit, Leri-ni arăta sunemeca marți a numelui loru, ou nu păte si alăt dea una suspin, cantare după Aurelii. De ar, fi si mai preciu se decidem, decă ore Aurelii? astădi cu respondă, că Filosoful. Si era-să la pag. 171 mai dice respondă: „Leri si Leru e abrovia desemnatoriu. Tote poporele au datu a face demnitătă seu a abrovia numele aseculu, a incapa suspin după subtilu Aureliu si e in vocativă, Leri-ni si Leru-ni si cu pronumele posesivu, men.“

In „Revista română“ din 1863 broșură din Juniu, Julius si Augustă la pag. 397 dice d. I. Misailă intratele, referindu-se la Sincat: „De alimtrile, Aurelianu fiu un imperator bun si iubita de Români; deasă, pentru unu momentu, elu perchiștă sörten Români, poporu nostru la pomenescu si astă-di cantandu ca gele, la colindă Craciunul! Hai, Leron Domne!“ aduce: Hai, Aurelianu Domne!“

Această sunte accointăcine, ce miu sunescute pana acum's, despre însemnătăția refrenului: „O Lore Domne!“ etc. Le înțineu intre oală, presupunându, că „O Lore Domne“ ar incipi pre unu imperator roman din satu a doa' seara a treia, se diferește in privința perchiștă imperatului, Peccanti Sincat, Petru Maior, Selesceni si Misailă susțină, et pră, Leru, sătore Leri si înțelepe imperatorul Aurelianu, carele a retrăie d'ina Daci's Trajanu legiuinile romane, ce ooperă in contră navalilor vorvarie, si că aceste refrenuri ar respici numai sa gele pentru scutirea perchiștă, pomenindu numele acestui imperator: pe atunci prețindile d. Marienescu, căpră „O Lore se Leron Domne“ nu ar trebui să se inteleagă Aurelianu, că unu d'ina Aurelia, si anume Marcus Antoniu. I. Misailă, decă, decădă sunte suscipți, cantare după Aurelii.

Dupe amendoa soțiochticea astădă timpla ivirii colindătoru la Români ară satu a doa' a înzalca, nimai d. Seagul! Ca i canta originea loru, în miticele mitriace, simbolul anului solaru, ce de buna semă s'au cantat la numele loru, ce nu păte si astă, decădă sunte suscipți, cantare după Aurelii.

și astăzi bine documentate; din or motivă se decide: să se deprecționează, în partea adunării generale, absoluția.

Nr. 24.

La proponerea comisiunii încaricate sub Nrul 14, pre anul 1864, se votăză urmatorul prelminar:

I. Precepționes

1. Restul d' an anul 1864	14 fl.
2. Contribuție pre anul 1864, de la	
1017 membri	4149 fl. 39 cr.
3. Ofertele membrilor noi	150 fl. *
4. Restul incasatorilor d' anul 1864	1400 fl. *

- - - - - suma 5713 fl. 39 cr.

II. Erogatul

a) Arenă localități	450 fl. *
b) Simboli servitorului	240 fl. *
c) Încălcările 6 org. de lomne a 10 fl.	60 fl. *
d) Luminări	40 fl. *

e) Presemnările diacelor:

Botschafer	16 fl. 50 cr.
Pesti Napă	20 fl. 50 *
Concordia	10 fl. 50 *
Telegraful	8 fl. 50 *
Gazeta	10 fl. 50 *
Amicalul Scoalei	6 fl. 50 *
Umoristul	6 fl. 50 *
Auro's	6 fl. 50 *
Baciușanul	22 fl. *

Tezaurul de monumen-

te istorice păstre Dacia 11 fl. *

Arădean Zeitung 8 fl. *

Arad 8 fl. *

- - - - - suma 2384 fl. *

Nr. 25.

Totu proponerea comisiunii de sub Nrul 14, — se decidă a se dñești pe Direcției umeritoarele înstrucții speciale.

1. Se denumesc colectantii pri etatii si cercuri.

2. Se compuna una regulament pentru manipulația caselor.

3. Se scoțează în restimpuri casă.

4. Direcționea de tece peste sumele prelimate, și la datoria ei cun-supterioră inviorează adunării generale.

— — — — —

Româna pe la ferestrele senatorilor și ale patri-

cilor.

Înțe după parere mea cu tien de ratecice amenda soocitătie acestea, și anume în privința însemnatiei refermalei de totu ratecote, era în privința restimpului lăvici colindatorii numai în part. Pe treabătătoare, societăților contrarie si intră sprințările parceri mele, ca o voin desfășuară mai tardini me radină pe armătice.

Colindator, propriu deș, se canta numai adă'a în ajunsul Craciunului și se sărbătorește în Craciun, repetându-se la moile d' el refeșule de „o Lere Domne, săn Leron Dömne". Prin ele astăzi se serbedă nașterea manastirior, se grădăță caselor și se ceară sănătatea unor daru pentru colindator. La noi colindatorii formădă una cultă, săn dicund. Prin referința loru dă de „o Lere Domne" un potez și intelectul săn domen Aurelian, pentru că el a primit cincisprece-

cinci Românișorii dacianii mal mult pe decât bine prim retragere legiunilor romane si lasera Daciei în pragă Gotilor, și apoi pește romani de fapt au seiove se poile crede, ca una popor întreg se fi văzută numele patroitorilor săn inter, astăzi, inclusiv lăsătă în refuz cantecele religioase.

la us seboșire atit de însemnată penelă omuncie, precum este Craciunul? Ba nu rămasă cu anșoate este de credută sănătă, el chiar prete poftă, pentru că se potre presupune, mai ca secoreat, că numele imperatorului roman neci nu era pre cunoștu-

la poporul de ronda, nă, pentru scurtația temporală domnirii lor, și alăt, patru că pe lungă imperaturi romani se mai aflu și consiliu și unii senati, cari impreună dirigau și administra statul. Si apoi chiară în diră de astă-dă, unde popule sunt mai luminate, putin astăi vezi cără și cunoșcă na-

mele imperatorul lor, decă li se citește necurata la sântă liturghie, cu astăi dă mai mult în tempuri acolo, unde lipășă aceste obicei de la liturgie. Pe langa acesta se retragere legiunilor romane din

Dacia nă a fost pentru Romani ua fapt, menit de a produce una sgonotă si turburare mare dintre densi, încă numele imperatorul Aurelian să se fi intipa-

riu asi de tare în nim'a loru, pentru că Dacia eră

— — — — —

Ilustrată ea Domnul Președinte Episcopu

Principiu Ivacicoviciu avendo de a se depărtă, pre-

ziduște sădintă Dlai Vice-președinte Ioane Sier-

banu, carele compusă lecula președinte, consul-

tarul se continua.

Nr. 26.

Ilustrata ea Domnul Președinte Episcopu

Principiu Ivacicoviciu avendo de a se depărtă, pre-

ziduște sădintă Dlai Vice-președinte Ioane Sier-

banu, carele compusă lecula președinte, consul-

tarul se continua.

Nr. 27.

Domnul Constantine Joanoiu, ca referințele

comisiunii încaricate sub Nrul prot. 13, — facand

du rapportu din partea comisiunii, în privința mo-

tunii Domnului Mirono România, pentru o norma-

tiva pre partea Direcției, și privire la observarea

nebulă asociațională; — la proponerea Duii raporto-

rii, motiunea se primește, și se ratifică „valeo de decizie în umeritorială intelectă”; „Direcționea Asociaționă de regula a obiceiură a observă în afacerile sale adunării după primă adunare generală d' anul 1869, începută la 1. mai, pana la 30. aprile în totu anul, are sădătă incide agende sale”; după aceea, pana la adunarea generală, carele o să se conchidă mai pre la lui la mai numai, numai cu acile trebi se poate ocupă, care se tin de ină si conchidă adunarea generală, și se pregătivă către aceea.

Nr. 28.

Totu D. Constantine Joanoiu, ca referința

acelașă comisiuni de sub Nr. 13, în privin-

ță infinitări magazinului de avut astănuie, — b) în privința esporăzării comisiunii de la locurile competente; cu fonduri inscrisele de proceș-

țis ască, precum și multe incuse în casă comi-

nită, din preleptura după a venitării campeștri, și tăse publicațiunile vendătorilor es-

centuale, — incă acesta incuse în gura de la comune și

individu romani, — să se reintrebute în favoare cultură poporul român; — propune: ca aceste

motiuni pentru mai estină și mai correspodintă combinare, să se ede Direcției, cu sarcina de refe-

rația la adunarea generală venitorie — care pro-

pone se primește și motiunile în origine se stradă

Direcției.

Nr. 29.

La proponerea Duii Directoru secundaria Sf-

gismandu Popoviciu, — se înșărindă si îpoterese

acuma caprinsă si străbută de Goti inca de sub Galiena imperatorul (268-285); prin urmare si legiu-

nile, se aflu in Dacia, nu mai erau in stare de a

da Romanilor să se spări se așteptă de trubuleni, carele

se așteptă de la Romanilor, de a se întări la

împăratul Aurelian, de a înveli în cantecele religio-

șioase si a-nu trece înțe se astăză chipă d'orice se

se așteptă de la Romanii, căci se așteptă de la

împăratul Aurelian, căci se așteptă de la Romanii,

ca să se întări la Romanii, căci se așteptă de la

împăratul Aurelian, căci se așteptă de la Romanii,

ca să se întări la Romanii, căci se așteptă de la

împăratul Aurelian, căci se așteptă de la Romanii,

— — — — —

Direcționea asociațională, si pre restimpul de ici

încă pana la cea mai de aproape adunare generală,

a alege și primii memri asociaționali și modalitate-

ri și pre lungă condiționare presa în statut.

La proponerea Dlai vicepreședinte Ioane Sier-

banu, — d' arătă prezentei adunări generale, cu

insuflețire unanimă se votă protocolarimente, ea

mai devotă mulțimire Ilustrateli Sale Duii Presi-

diște Protop. Ivacicovici Episcopu, — pe tota

lucră escelentă si zelul neadormit, manifestat la

condacarea sieđințelor adunări generală.

Nr. 31.

La proponerea Dlai vicepreședinte Ioane Sier-

banu, — d' arătă prezentei adunări generale, declarându-

si asociația sa multumita pentru destingeră perso-

nală sa prin algele de vicepreședinte, — propune

se a încheie, sieđința, cu exprimarea dorinței celei

mai fructuoase a zeștilor adunări generale: cu atotpo-

stirea Dumnedelui pre Maiestatea Sa Cos. Reg. si

Apostole. Pră înaltul si Pră înfruhitul Impera-

tori Bogdan și Bogdăna, si a regală românească

Ca așa a Sieđința prezentă, si cu dezația sa

adunări generală, președintele a încheiat la 1. Mai

restimpuri, cu urmă subscrisele.

In fidă copiei Joane Popoviciu Deseșanu

m. p. not. adun. gen.

— — — — —

ROMANIA.

Al-alta-eri demanță a plecat d' in-

capitală M. S. Domnitorul, la moșta sa de

peste Milcovu, Ruginosu, unde va petrece

barocă Paselor.

Comisia mistă a începută sieđințele

sale pentru facerea raportului la Domn.

Cörperul legiuitoru ale Statului sau con-

vocat, print' unu decret, ec in publica Monito-

riu, în sesiunea extraordinară pentru dina

de 2 Maiu viitor.

Precurz. anu mani epis'ō, guvernu, prin

comisiunis sunta nuntă a lui mesură ca inunda-

țile să nu pot face in capită totu

energia si dreptă dicendu, nu vedemini nimică,

din cea ce s'ar fi putut face, care să nu se

fi facut.

— — — — —

Spre a introduce întrun popor întregu na-

ționala asia de universal si de regula, presem este

colindator, carele să patrua intră-ase-și chipu,

int'acel' si temelie; — int'acel' si intelește la totu

madulari poporul, si carele să facă unu calu sădăcă

carile să se cultivate temple îndelungat sub aceas-

condacare, ca prindindă radecine poterice, să pă-

rește mai apoi la impregnările si schimbarile tim-

perelor; — tribușenă creditice religiose si morale,

prefecte in carase, si sangă, in finis' poporul,

ci cui numai acestea creditice sunt in stare de a se

sădăcă si de a reziste chiară si atunci, candă cre-

indinile însă se schimbă si apoi, neavând altă for-

ță nos de manifestare, primesa in urmă pre acea

credințări de mai multe. Numele în Aurelian

se și Antoninilor nă au putut deci păsta

falia de credință, via religioasă, morală, astu felu

de puternica si tinacitatea colindator romane, si ne-

